

Κουρά Μοναχού στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά στη Βέροια

/ [Ιερέες Μονές](#)

Την Τρίτη της Διακαινησίμου (14 Απριλίου) το απόγευμα στον Αναστάσιμο Εσπερινό στον Ιερό Ναό Αγίου Λουκά Συμφερουπόλεως στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά χοροστάτησε ο Σερβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαοδικείας κ. Θεοδώρητος, συγχοροστατούντων του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος, ο οποίος κήρυξε και τον θείο Λόγο και του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Δομενίκου κ. Αθηναγόρου, Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής.

Στο τέλος του Εσπερινού ο Ποιμενάρχης κ. Παντελεήμων τέλεσε την κουρά (ρασοευχή) του κ. Κωνσταντίνου Γεωργιάδη, φοιτητή Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ.

και του έδωσε το μοναχικό όνομα Αμβρόσιος, τιμώντας την ιερά μνήμη του μακαριστού Μητροπολίτου Σαμαρείας κυρού Αμβροσίου (Πατριαρχείου Ιεροσολύμων), ο οποίος υπήρξε φίλος του Σεβασμιωτάτου και ευεργέτης της Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά.

Την Παρασκευή της Διακινήσιμου κατά το πολυαρχιερατικό συλλείτουργο της κυρίας πανηγύρεως της Μονής θα γίνει και η εις διάκονον χειροτονία του νέου μοναχού.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

Τρίτη τῆς Διακαινησίμου, τρίτη ἡμέρα μετὰ τῆ λαμπροφόρο Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας, καί ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία ἐόρτασε τρεῖς μάρτυρες τῆς, τοὺς ἁγίους Ραφαήλ, Νικόλαο καί Εἰρήνη. Οἱ τρεῖς αὐτοί ἅγιοι μέ τὴν ὁμολογία τῆς πίστεώς τους καί μέ τό μαρτύριό τους αὐτὴ τὴν ἡμέρα μετέδωσαν τό μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ στοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς τους, ἀλλὰ καί σέ ἐμᾶς πού τοὺς τιμοῦμε.

Ἡ ὁμολογία τῆς πίστεως συνδέεται ἄρρηκτα μέ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, γιατί ἡ πίστη μας στηρίζεται σέ αὐτήν, ὅπως λέγει ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος. «Εἰ Χριστός οὐκ ἐγήγερται, κενόν ἄρα τό κήρυγμα ἡμῶν, κενή καί ἡ πίστις ὑμῶν». Ἄν δέν ἀναστήθηκε ὁ Χριστός, εἶναι μάταιο καί χωρίς περιεχόμενο τό κήρυγμά μας, εἶναι μάταιη ὁμως καί ἡ πίστη σας.

Ἡ ὁμολογία τῆς πίστεως συνδέεται μέ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, γιατί ἡ Ἀνάσταση εἶναι ἡ ἀπόδειξη καί τῆς δικῆς μας ἀναστάσεως, ἔτσι ὥστε τό μαρτύριο καί ὁ θάνατος γιά τὴν πίστη τοῦ Χριστοῦ, νά μὴν ἀποτελοῦν τό τέλος ἀλλὰ τὴν ἀρχὴ τῆς νέας ζωῆς πού μᾶς ὑπόσχεται ὁ Χριστός.

Ἡ ὁμολογία τῆς πίστεως καί τό κήρυγμά τῆς συνδέονται ὁμως καί γιά ἕναν ἀκόμη λόγο μέ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ.

Ὅταν ὁ Χριστός μετὰ τὴν Ἀνάστασή του ἐμφανίσθηκε στοὺς μαθητές του, στό ὑπερῶο τῆς Ἱερουσαλήμ, καί τοὺς ἔδειξε τίς πληγές στά χέρια καί τὴν πλευρά του γιά νά πιστεύσουν ὅτι ἦταν ὁ Διδάσκαλός τους, τοὺς εἶπε: «καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατήρ κάγώ πέμπω ὑμᾶς».

Καί δέν ἀναφερόταν μόνο στοὺς δώδεκα μαθητές του, ἀλλὰ σέ ὅλους ἐκείνους πού θά τὸν πίστευαν διὰ μέσου τῶν αἰώνων καί σέ ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι, θέλοντας νά ἀποδείξουν ὅτι εἶναι γνήσιοι μαθητές του, ἐπιλέγουν στή ζωὴ τους ἄλλοι τό

μαρτύριο τοῦ αἵματος, ἄλλοι τό μαρτύριο τῆς συνειδήσεως καί ἄλλοι καί τά δύο.

Μεταξύ αὐτῶν συγκαταριθμοῦνται οἱ ἅγιοι Ραφαήλ, Νικόλαος καί Εἰρήνη πού ἑορτάσαμε σήμερα, ἀλλά καί ὁ ἅγιος Λουκάς, ἀρχιεπίσκοπος Συμφερουπόλεως, ὁ ἱατρός καί θαυματουργός, τοῦ ὁποίου ψάλαμε καί ἀπόψε τήν Ἱερά Παράκληση καί προσκυνήσαμε τό θαυματουργό καί χαριτόβρυτο λείψανο, ἀλλά καί ὅλοι οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας, οἱ ὁποῖοι ἀφιέρωσαν τή ζωή τους στόν Χριστό καί στόν ἀγώνα νά ζήσουν τήν ἐν Χριστῷ ζωή. Διότι καί αὐτή, ἡ ἐν Χριστῷ δηλαδή ζωή, εἶναι ὁμολογία πίστεως ἀλλά καί ἀνταπόκριση στήν πρόσκληση τοῦ Χριστοῦ νά δώσουμε τή μαρτυρία τῆς Ἀναστάσεώς του μέ τή ζωή μας, μέ τόν λόγο μας ἀλλά καί μέ τή σιωπή μας.

Αὐτή τή μαρτυρία ἔδωσε στή ζωή ὁ ἅγιος Ἀμβρόσιος, ἐπίσκοπος Μεδιολάνων, ἕνας ἀπό τούς μεγάλους πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, τό ὄνομα τοῦ ὁποίου ἔλαβες πρό ὀλίγου μέ τή μοναχική σου κουρά, γιά νά σέ συνοδεύει μέ τίς πρεσβεῖες καί τή χάρη του στή νέα σου ζωή.

Ὁ ἅγιος Ἀμβρόσιος ἀφιέρωσε τή ζωή του στόν Χριστό καί στήν Ἐκκλησία σέ μία ἐποχή δύσκολη, σέ μία ἐποχή στήν ὁποία ὑπῆρχαν προβλήματα καί πειρασμοί ἔσωθεν καί ἔξωθεν, καί πολλές φορές κλήθηκε νά δώσει τή μαρτυρία τῆς πίστεως καί νά ἀγωνισθεῖ γιά τήν ἐδραίωσή της μεταξύ τῶν ἀνθρώπων, πολλοί ἀπό τούς ὁποίους ζοῦσαν μέσα στήν πλάνη τῶν εἰδώλων καί τῆς λατρείας τους.

Σοῦ ἔδωσα, λοιπόν, αὐτό τό ὄνομα ἀφενός γιατί ἤθελα νά τιμήσω τόν μέγα αὐτόν ἅγιο ἐπίσκοπο τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀλλά καί ἀφετέρου γιατί ἤθελα νά τιμήσω καί ἕναν ἱεράρχη τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ ὁποῖος ἔφερε τό ὄνομα τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου καί συνεδέετο στενά μέ τήν Ἱερά Μονή τῆς Παναγίας Δοβρά. Ἐννοῶ τόν ἀείμνηστο Μητροπολίτη Νεαπόλεως καί Σαμαρείας Ἀμβρόσιο, ἕναν ἱεράρχη τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ὁ ὁποῖος ἀπό νεαρᾶς ἡλικίας ἐνετάχθη στήν Ἀγιοταφική Ἀδελφότητα καί διακόνησε ἐπί πολλές δεκαετίες τά Πανάγια Προσκυνήματα στους Ἁγίους Τόπους. Ἐναν ἐπίσκοπο ὁ ὁποῖος ἐργάσθηκε ἱεραποστολικά σέ ἕνα περιβάλλον πολυπολιτισμικό, ἔζησε ὅμως καί ἀσκητικά στίς δύσκολες συνθῆκες πού ἐπικρατοῦν στους Ἁγίους Τόπους καί ἰδιαιτέρως τίς παλαιότερες ἐποχές, ὅπου καί ἡ ἐπικοινωνία ἀκόμη μέ τήν Ἑλλάδα ἦταν ἐξαιρετικά δύσκολη.

Ἡ φιλία μας ἀπό τήν ἐποχή πού διακονοῦσα ὡς πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης ἦταν ἡ ἀφορμή νά συνδεθεῖ ὁ ἀείμνηστος Μητροπολίτης Ἀμβρόσιος καί μέ τήν Ἱερά Μονή τῆς Παναγίας Δοβρά, τήν ὁποία ἐπισκεπτόταν συχνά καί ἔμενε κοντά μας γιά μεγάλα διαστήματα. Μᾶς χάρισε μάλιστα πρὶν ἀπό τήν κοίμησή του ἀρκετά ἀπό τά προσωπικά του ἀντικείμενα καί ἀρχιερατικές του στολές πού κοσμοῦν τό Μουσεῖο μας.

Εὐχομαι ἡ ζωὴ καί τοῦ ἀγίου Ἀμβροσίου ἀλλά καί τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Νεαπόλεως καί Σαμαρείας νά ἐμπνέουν καί νά καθοδηγοῦν καί σένα στή νέα σου ζωὴ καί διακονία, ὥστε νά πορεύεσαι τόν δρόμο τῆς μοναχικῆς ζωῆς τήν ὁποία ἐπέλεξες μέ ταπείνωση καί ὑπακοή στόν Θεό καί τήν Ἐκκλησία, μέ καθαρότητα ψυχική καί σωματική, μέ προσευχή καί πνευματικό ἀγώνα, γιά νά προάγεις πνευματικά καί νά ἀξιωθεῖς νά ἐκπληρώσεις τόν σκοπό γιά τόν ὁποῖο ἔλαβες τήν ἀπόφαση τῆς ἀφιερώσεως στόν Θεό καί ἡ ὁποία ἐπισημοποιήθηκε σήμερα μέ τήν κουρά σου μέσα στή χαρμόσυνη ἀτμόσφαιρα τῆς Ἀναστάσεως, λίγες ἡμέρες πρὶν ἀπό τήν πανήγυρη τῆς Ἱερᾶς μας Μονῆς καί τῆς Παναγίας Ἐφόρου καί προστάτιδός της, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

Καί εὐχομαι πατρικά ἡ χάρη καί ἡ εὐλογία τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὑπό τή σκέπη τῆς ὁποίας θά εὐρίσκεισαι ἀπό σήμερα, ἀλλά καί τῶν λοιπῶν ἀγίων προστατῶν τῆς Μονῆς μας, καθὼς καί τοῦ χοροστατοῦντος Ἁγίου Λαοδικείας, κ. Θεοδωρήτου, τόν ὁποῖο καί εὐχαριστῶ θερμά γιά τήν παρουσία του, τοῦ Καθηγουμένου, Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Δομενίκου κ. Ἀθηναγόρου, τῶν πατέρων τῆς Μονῆς καί ὄλων τῶν συμπροσευχομένων, νά σέ ἐνισχύει καί νά σέ χαριτώνει στή ζωὴ σου.

